

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisurile nu se înapoiază — Epistolele nefrancaute nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITATEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/2 de an 4 cor., pe trei luni 2 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform tarifului obicinuit.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

— Apare în fiecare Joi. —

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Contemplări.

I.

Asupra unui lucru suntem cu toții de acord, anume, că în privința politicii noastre stăm rău, rău de tot. În așa strimtoare am ajuns, atâtea căi am apucat și încercat, încât azi ni-e cu neputință să ne mai orientăm. De cele mai multe ori, în momente mai grave, instinctul nostru de viață ne-a arătat calea adevărată și corespunzătoare, pentru acele momente, numai cât durerea! Instinctul a fost numai instinct, ne-a arătat numai *calea* de apucat, lăsându-ne apoi s'o urmăm după-cum vom ști, lăsându-ne să rătăcim pe calea adevărată, dibuind în dreapta și stânga, până am pierdut-o din nou...

Instinctul acesta de viață e un dar neprețuit în momente de nehotărâre, de șovăire, când nu mai știi din două căi ce-ți stau deschise pentru care să te hotărăști, dar' îndată ce te-ai hotărât odată, are să te părăsească, are să facă loc judecății, ca apoi călăuziți de ea să putem urma calea arătată fără șovăire..., fără milă pentru alții.

Asta e: fără milă pentru alții!

Politica nu cunoaște milă, nu cunoaște considerații de umanism, singur ratecul individ nu numără când e vorbă de binele obștesc... și aici zace pentru noi o pedecă de neînving, o stavilă ce ni-se opune și ne oprește să putem cândva ajunge ceva pe cale politică.

Suntem un popor care ne știm însufleși pentru o idee măreață, popor în stare să jertfim avere și viață pentru realizarea ei, să perseverăm în bine și rău, neclintit, nestrămutat pe lângă

cei cărora le-am promis ajutorul nostru... și înainte de toate să împlinim sub ori-ce împregiurări promisiile făcute. Tot „păcate“, ce-i drept „frumoase“ și „nobile“, dar' a căror frumusețe și nobleță nu împedecă pe alții să se folosească de ele în detrimentul nostru.

Nu suntem politicieni, căci nu ne lasă inima să exploatăm fără milă situația celor cari au lipsă de noi, s'o exploatăm în folosul causei pentru care luptăm, cel mult exploatăm cauza, în folosul nostru propriu. Că nu suntem politicieni am dat de nenumărate ori și dăm mereu dovezi. Prea lucrăm cu bună credință; prea ne încredem în promisiuni seci făcute sub forța primejdiilor amenințătoare și date uitării, îndată ce prin ajutorul nostru situația s'a limpezit.

Ajunge să amintesc un singur exemplu: Luptele noastre din 48! Dacă am fi fost politicieni, azi n'am fi unde suntem! Nu ne-am fi îndestulit cu vorbe goale, ci am fi cerut în schimbul sângelui ce ni-se cerea să-l versăm, să ni-se asigure, că vom și căpăta ceea-ce ni-se promitea, să ni-se asigure într'un mod, încât încălcarea acestor promisiuni să nu fi atârnat dela un simplu act de caprițiu...

Nu suntem politicieni, dar' pentru aceea totuși nu ne lăsăm dela a face politică. Decepțiile ni-le însemnăm la răvaș, adânc, adânc, să nu se șteargă cu una cu două și dăm înainte...

Adevăr grăește zicala română: „Românul ține minte“, dar' adevăr grăește și adausul plin de o ironie dureroasă: „dar' ține minte numai de greșelile sale și numai ca la prilejul dat să le comită din nou...“

Credeul nostru politic e „alipirea

tradițională“, e legenda „tradiției...“ Privim deci cu neîncredere la toți, cari convinși de relele ce ascunde în sine această politică de „tradiții“, încearcă să rupă cu ea.

PASIVITATE sau ACTIVITATE?

de

Dr. Eugen de Leményi.

VI.

De bună voe nu ne vom maghiarisa nici când; și dacă Ungurii cred că vor putea exopera aceasta, în contra voinței noastre, trezue să le aducem aminte, că aceea-ce nu au putut face ei timp de un milleniu, nu vor putea isprăvi nici în viitor, nici când, și cu atât mai puțin până la momentul, când pericolul slav va începe a deveni actual pentru regatul coroanei sfântului Stefan.

Din considerațiune pentru aliații nostri Slavi mă simt obligat a declara la acest loc, că sub pericolul slav nu înțeleg vre-un pericol, care ne-ar putea amenința din partea Slavilor din monarchie; ci înțeleg numai și numai imperiul rusesc, cu tendințele sale cuceritoare, cari chiar și pe Slavii din monarchie îi amenință cu aceeași măsură ca și pe noi; căci nu ne este permis să uităm, că singuraticile popoare slave din monarchie formează individualități etnice cu o conștiință națională bine dezvoltată, cari s'ar opune vreunei rusificări cam în aceeași măsură în care ne-am opune bună-oară unei contopiri cu poporul italian sau cu ori-care alt popor al gîntei latine.

Cine vorbește deci astăzi de panslavism ca despre o idee a cărei realizare ar consta în crearea unei Rusii mari, care să cuprindă în sine pe toți Slavii, acela sau este un ignorant sau un calumniator răutăcios, pentru-că nu există popor slav care să aibă drept ideal național încetarea existenței sale ca individualitate etnică de dragul unei mari Rusii.

Dar' am cam deviat dela obiect. În cele precedente cred a fi dovedit până la evidență, că Ungurii nu au motiv să ne urască, ci că abstrăgînd chiar dela comunitatea de interese

existentă între ei și noi, ar trebui să aibă pentru noi oare-cari simpatii, pentru-că cu greu ar mai afla în lume vre-un alt popor, care să plătească cu o consecvență atât de rară toate sarcinile publice și să sufere, ca statul să îngrijească aproape exclusiv numai de ale Ungurilor interese naționale, culturale și economice.

Fapt este însă, cu toate acestea, că Ungurii sunt pătrunși față de noi de o ură atât de mare, încât dacă numai s'ar putea, bucuros ne-ar șterge de pe harta etnografică a Europei, sau cel puțin a Ungariei.

Simțămîntul de ură, pe care-l nutresc Ungurii față de noi, după-cum am arătat mai sus, nu are motive psihologice, ci este produs pe cale artificială din partea acelor elemente ale patriei comune, pentru cari este un interes vital de prima ordine, ca în această țară discordie și ură să fie, căci numai atunci își pot ajunge scopurile lor meschine.

Cari sunt aceste elemente, ușor e de găsit.

Sunt! elementul semit și aceia, cari, deși nu sunt semiti, din interes material s'au înrolat sub steagul liberalismului, recte al semitismului, cu scopul vedit de a face din regatul Ungariei o țară tributară alianței israelite.

Evreul e un psycholog minunat și un cunosător temeinic al moralei creștinești; și acestor două calități poate mulțumi toate succesele obținute întru aservirea popoarelor arice locuitoare în Europa. Evreul cu instinctul, care formează caracteristica rasei sale, a mirosit, că din toate statele europene nici unul singur nu este așa de acomodat pentru întemeierea unei Palestine moderne ca Ungaria; și aceasta de două cause.

Prima cauză este de căutat în caracterul popular al Maghiarilor. Ungurul ca și Polonul este sumet, ambițios, înzestrat cu o dosă măricică de grandomanie și de dor de mărire; ear' amăsurat acestor calități nu știe păstra și cruța absolut de loc, din care cauză nici-când nu se știe ajunge cu ceea-ce are; aceste calități în sine îl predestinează deja pe Maghiar, ca să ajungă în dependență financiară și economică dela un alt popor,

FOIȘOARA

Doină

de
O. Carp.

Atât de trist răsună doina
Fără cuvinte înțeleasă!
Ce dor își spune cine-o cântă
Și ce durere îl apasă?

Ascult-o numai cum adie
Din munții nostri până 'n vale,
Și spune-mi dacă știi vre-un cântec
Mai dulce și mai plin de jale.

Nu-ți plânsul unei inimi numai
Și-al unei clipe trecătoare,
Ci neamul nostru 'ntreg își cântă
Durerea de care moare...

UNUI AMIC

— Scrisori din grădină —

I.

M'a apucat ear' dorul să scriu... Ce? Mai știi și eu! La tot cazul însă ceva interesant, căci n'am încătrău.

Ei vezi, a-a suntem noi, noi ceștia-lalți! Dela noi toți așteaptă ceva „extra...“ De ești poet, toți așteaptă să vorbești mereu în versuri, din gură-ți să curgă numai vorbe cadentate, să scuturi posesiile ca din mănecă... De te-au pus pe căte-rele rele să scrii, într'o clipă de melancolie, ceva lucruri mai hazlii, presărate cu câte-va grăunțe de satiră, toți așteaptă ca tot al doilea cuvânt ce-l roșești să fie o glumă, o observare cu spirit, o schîntă... A da, asta e fatalitatea „renumelui!“

Tu, dragă prietene, azi-mâne ai să ajungi „fiscăleș“, azi-mâne ai să-ți ceri sara în birt scuzele prietenilor, că nu poți sta mai mult „dar' te așteaptă nevăstuța cu cina“... azi-mâne vei ajunge om făcut, primește dară sfatul ce ți-l dă un prieten pățit: ferește-te d'a deveni „renumit!“ Ferește-te de asta cum ar fi trebuit să se ferească Eva să asculte de ademenirile șerpelui, cum ar fi trebuit să se ferească Adam de vorbele amăgitoare ale Evei, când l'a imbiat cu mărul pomului oprit — și vei fi fericit... vei avea dreptul d'a vorbi și scrie când vrei, cum vrei și ce vrei.

Mai bucuros ași scrie acum despre poporul nordic, despre știrile ce-au sosit în vremea din urmă despre soartea neînfricatului explorator polar Andree, mai bucuros aș descrie o călătorie pe sanie prin ghițurile Gronlandei,

prin ținuturile arctice, unde o jumătate de an e noapte (șermanii păzitori de noaptele) și cealaltă amurg și anul întreg frig... frig... ași trece poate și dincolo de polul nordic, dacă n'ar fi numai așa cald, dacă nu m'ar alunga dela masa de scris căldura.

Vezi, dragă, a-a mi-se întemplă de cele mai multe-ori, când mă pun să scriu... natura nu mă lasă. Iarna nu pot scrie, fiind-că din lipsă de foc îmi îngheață de frig degetele, cerneala și vîna poetică, vara a-și scrie, dacă soarele nu ar sta să mă topească cu razele lui ferbinții...

Să nu te aștepti dară din partea mea la scrisori „à la comandă“, n'am să-ți scriu decât după ploaie, căci ploaia nu numai pămîntul îl face roditor, ci și creerii de scriitori... Eu am observat, că vara trecută după vr'o furtună cât de mică, numărul poeziilor și nuvelor creștea cel puțin cu 10%...

Scrisoarea asta firește-i excepție... o scriu deși n'a plouat de mult, dar' cum stam azi dimineață în ușa grădinii și mă uitam la trandafirii înfloriți, la garoafele mirositoare, mi-am adus aminte de zilele când ambii ceream permisia să ne împodobim cu câte un boboc de „rosa Paulina“ și m'a cuprins dorul să-ți scriu, să-ți povestesc despre vremile trecute.

Șezînd în umbra pomilor din fundul

grădinuței, de multe-ori a venit vorbă de tine și de câte-ori o guriță frumuseică dădea expresie regretelor, că te-ai dus, doream și eu să mă fi dus departe, departe, ca și departarea mea s'o fi regretat, dacă...

Ei da, dacă... ar fi regretat-o...

Și ce mândră s'a făcut acum! Așa de mândră, încât de multe-ori eram gata să șterg din programa noastră punctul în care e vorbă despre neatîrnarea noastră, despre rezistarea noastră tuturor influențelor străine... O, doi ochi frumoși sunt un argument, ce apasă greu în cumpăna unui tîner, când cerul e senin florile mirositoare, când pe arbori cântă vesele păsărele...

În oglinda ăstor ochi atât de frumoasă îmi pare vieța... o, da, numai viața e frumoasă. Nașterea, moartea, sunt urite! Urite ca pămîntul, când căzînd întăia zăpadă se naște iarna: — mocirlă aici, mocirlă colo... Urite ca pămîntul, când topindu-se zăpada moare iarna: mocirlă aici, mocirlă colo...

Numai viața e frumoasă! Frumoasă ca pămîntul acoperit de giolgiul alb de zăpadă, frumoasă ca pămîntul îmbrăcat în haina-i verde de flori și ierburi...

Și-acum pune-te, prietene, și zimbește... cum vezi am rămas tot cel vechiu...

C-A-I-N.

care știe cruța și păstra și are puține pretențiuni.

A doua cauză, pentru care Ungaria foarte bine se potrivea ca pradă pentru evreimea internațională, este de căutat în relațiile etnografice ale acestei țări. O țară în care locuiesc 8 popoare diferite și în care se află nu mai puțin ca 7 confesiuni, este par excellence potrivită pentru semănarea de eartă și discordie între concetățenii statului aparținători diferitelor popoare, și astfel există toate condițiile pentru a pescui în tulbure.

Năpustitu-s'a deci evreimea internațională asupra acestei țări cu o astfel de năprăznicie, încât astăzi sălășluim în țara noastră ^{1/6} parte din evreimea de pe întreg rotogolul pământului, și în capitala Ungariei singură se află de 5 ori mai mulți evrei de cât în Franța întreagă.

Și ce au făcut acești Evrei cu țara în a cărei emblemă se află crucea și al cărei rege este singurul monarch, care are atributul de apostolic?

În câte-va decenii i-au aservit pe Unguri atât în privința economică financiară cât și în privința intelectuală și morală.

Serviciu telegrafic

între

Vinerea și Orăștie.

Rosner! Inhamă armarii la hinteu. Bate șaua ca să pricăpă iapa. Dă-le zăhar la cai, ca să prindă voie, și iute la Vinerea, că arde!!

O știm cu toții, că caii cei mai răi din Orăștie sunt țoropinele răpicioase dela birjele și omnibusurile noastre. Sunt tot iepe deșelate și fără splină, ce au ajuns la tobă, apoi înhamate la acele postilioane, unde trebuie să scoată limba de un cot în fugă mare pentru a duce burduful cu palavre la Vinerea.

Ce e Vinerea asta? Un loc de recreație? Un sat? Un petec de pământ pentru turiști? Trebuie să constat, că pe această glie geografică, încă nu am pus piciorul. De auzit am auzit de satul acesta, după-cum am auzit și de sfânta Vinere din poveste și de acei sfinți cari veneau numai odată pe săptămână la oraș și care mâncau numai Vinerea. Și cine locuiește în Vinerea asta? Un eremit? Un pocăit? Un exilat? Un obosit de viață? Un berbec capitalist cu coarne de aur? Cu redingotă și cu cisme de lac?

Cred că e mai bine să nu fim prea curioși și să ne ocupăm întâiu de circulația telegrafică ce s'a legat între orașul nostru și Vinerea.

Trara! Trara! „Cine-i?” „Eu“.

„Cine eu?”

„Eu, eu, eu. Eu posta. Știi dumneata?”

„Deschide ușa, că vine mătușa cu lapte în fițe, frunzulițe și cu flori subsuori, cu drob de sare în spinare”...

Chiar ca în poveste! Parcă aud o snoavă hazlie dela dădaca mea de pe când eram copil. Ti, bată-vă norocul oameni! Ce harmalae? Ce bazonii?

„Ba că ceialalți sunt niște mișei, ba că fac asta și asta, că au pe aștia și pe ăia pe partea lor, ba că umblă cu mosturi și cu apucături chițibușare, și câte alte verzi și uscate de nu le mai știi de cap. Așa se svântură toate vicieșugurile și ticăloșiile ca în ciur, să se ducă și să înșele pe toți cei-ce nu sunt punte și luntre de părerea lor. De sigur că nici la gura cortului, nu se ciorobăește mai mult și mai târcat ca în biroul acesta de informații și sfaturi din „nesfânta Vinere”. Politica aceasta de perdeauă și de culise poate însă să fie pentru bărbații care sunt drepți și liberi în faptele lor, numai un câștig. Din toate mărturisirile și tănuirile lor, care devin în timpul cel mai scurt publice, aceștia își făuresc o armă nouă.

Vinerea după cât mi-se pare mie, e un sat fără câni. Ași vedea eu însă să se arunce odată un câne de celpăciurăc la

stafetă și să o prindă bine cu dinții de pantalonii. Ai băga frică cât colo în ea, de nu ți-ar mai face drumul de sol să-i dai icre verzi și brânză de iepure.

Trebuie să fii tare mic, și în parte și decăzut, ca să-ți pui persoana ta în serviciul mijlocitor de minciuni și tot felul de svoniri și șoptiri. Cu atât mai mult, că acel individ din Vinerea, care primește *desagii cu merindea nouă*, nu e mai mult, decât un idol de carton, care a căpătat prin averea ce-o are, o sculpire oarecare, ce orbește pe toți hămalii și hojmălăii. *Domnul acesta e numai prin banii ce-i posedă o ființă excepțională, dar' prin altceva nimic. În omul acesta nu am întâlnit nici o trăsătură mare, departe se vorbim de un cap genial. Ființa aceasta nu a luptat nici-odată în luptele noastre naționale, nu e nici lucafer financiar, ființa aceasta e numai din naștere română gr.-or., cu o avere frumoasă și mai mult nimic. Așa rămâne comunicația între Vinerea și Orăștie un comerț ordinar de cronice, vinderea conștiinței și ambiției pentru grația unui om mai bogat și mai rafinat ca alții. Iobăgia aceasta e rușinoasă și pentru ceia-ce nu sunt amestecați în afacere. Va avea însă și această expediție, care nu e mai frumoasă decât paparudele de pe drumurile noastre, un capăt, ca urciorul ce se duce atâta la apă, până se sparge. În urmă va eși adevărul deasupra tuturor minciunilor, ca uleul curat de lemn, și nime nu va mai putea să zică atunci nici „bleau”.*

Când va ceti „*Vinereanul*” șirele acestea, va ride, după-cum îi datina să ridă foarte des. Cunoaștem însă risul acesta forțat. El nu corespunde nici unei bucurii, din contră, el poartă trăsătura unei maliții maladive. Și nu e nimic mai urit și mai greșos decât risul acesta schimonosit și meșesugit. Poate un plâns tăcut ar fi mai bun și mai sănătos pentru nervi. Risul acesta nu isvorește dela inimă, ci dela un ficat negrit de-o vieață înșelată, care nu poate să spărie pe nici un inamic serios. Risul acesta produce mai curând milă decât teamă, căci are în el ceva din lumina unui apus apropiat.

La urmă încă o vorbă despre servitorii și slugii acestei legături postale. Deschideți ușa la grajd și veniți să vă recomand aceste ființe Iată, domnilor, tipuri de servitori cum erau numai în vremile de mai înainte, iobagi și zileri de clacă înainte de revoluție, ființe cu două picioare, din ai căror ochi puteți la prima privire să cetiți umilirea și servilismul ce merge până la disgust. Acești epigoni fac numai rușine naționalismului nostru de azi. În tot jurul nu s'a putut afla o companie mai șontoroagă ca aceste adunături și reminiscențe a neamului nostru.

Aceste ființe sunt totul, ce vrei, stilpi de telegraf, lădășue de postă, cal și cocș de-odată, leucă și roată, și dacă vrei să lasă să le dai și de-a cățana! Toate acestea pentru o mână de bani! Așa întâlnim aici un fenomen social de caracterul cel mai deplorabil. A lupta contra acestei apariții triste, cu arme intelectuale ori gavalerești e o imposibilitate. Rămâne așteptarea unui timp cu privilegiu pentru a prinde la arme machiavelliste!

Un director — ciuhă.

Ceea-ce nu se presupunea despre majoritatea din senatul școl. al cons. arădan, acum s'a împlinit. În ședința de Joi a celui senat majoritatea proșternută la picioarele celui-ce a înjghebat-o a pus pe Romul Ciorogariu director la Seminar, ear' pe Prea Cuvioșia Sa archim. Hamsea, a cărui activitate pe terenul școlar a avut așa de strălucite roduri, l-au provocat să-și presinte titlurile la pensiuine. Nu mai insist asupra faptului, că P. C. Sa e tiner și de serviciile sale învățământul nostru nu se poate dispensa, nici asupra faptului, că P. C. Sa tocmai pe temeiul unei presupuse incompatibilități a fost nevoit să se despartă de catedra-i iubită și încă în o astfel de vreme, când lipsesc cu totul puteri bine calificate, care să-i ocupe locul. D-sa se va retrage de mânăstire, unde deasemeni își va continua activitatea nesgomotoasă, dar' ocu atât mai spornică pentru binele bisericii

și al poporului nostru. Privind însă îndepărtarea P. C. Sale și înlocuirea dînsului cu — Roman Ciorogariu de grije ni-se umeple inimile și soarta seminarului din Arad, grație rivnelor unor setoși după titluri și salare, azimâne va preocupa întreagă românimea de bine. De director al celui institut a fost căpătuit Romul Ciorogariu, despre care eată ce scrie însuși dl Dr. Petru Barbu, profesor de teologie, în „Foaia Diecesană”.

»Ciorogariu a învățat teologia în Arad între anii 1875 și 1878, pe când acel institut era într'o stare primitivă cu doi profesori; ba când a fost Ciorogariu (uncheașul) în anul prim, fiind episcopia vacantă, așa zicând, nici n'a avut profesori. După-ce a învățat teologia de acolo, atâta cât se putea învăța în acele împrejurări, a fost un an în Lipsca și un an în Bonn, de unde a venit acasă cu niște colocuii. A fost apoi un an scriitor în canc. cons. Devenind mai târziu 2 catedre vacante, în lipsă de bărbați calificați a fost Ciorogariu substituit în una. Ca profesor substituit a încercat să studieze și să facă riguroase la facultatea din Cernăuți, umblând pe la rabinerul din Arad să învețe limba evraică. Așa se vede însă, că dând de greutăți, s'a lăsat de plan. Când s'au pus apoi catedrele vacante la concurs, s'au ales doi bărbați calificați, ear' Ciorogariu, în lipsa calificațiunii, a rămas cu buzele umflate. Timp de 3 ani a lăcut apoi de bună seamă filosofie pozitivă, ca funcționar pe la banca »Victoria!« La 1892 a devenit de nou vacantă o catedră la institutul arădan; lipsa de oameni calificați și întreprunerea unor frunțași (pe care uncheașul îi terfelește astăzi) l'a făcut de nou profesor la acel institut, unde are onoarea a fi și astăzi.»

Să mai adăugăm la acestea duelul ce l-a purtat fiind profesor de teologie, apoi batjocura necalificabilă ce a adus în »T. P.« congresului național bis., pe care l-a persiflat, apoi fotografiarea după un strajnic ospet cu trei țigani împreună, barbaria lui de acum e anul, când a eliminat 11 elevi nevinovați, pe cari nu i-a primit nici la examenele trecute, materialismul cras, de care e stăpănit când cumulează postul de redactor al »Bis. și Ș.«, acela de director la »Victoria«, de prof. de teol., asesor referent, să mai adaugem și rușinoasa plagiatură, cu care nu s'a sfit a dejosii vaza ultimului congres național și vom avea toate titlurile, care pe Ciorogariu îl fac vrednic de a ajunge director seminarial, se înțelege în — Arad, căci nici în Cochinchina nu s'ar reflecta la serviciile unui astfel de om.

Delamurș.

Să cearcă un nou director de bancă la „Ardeleana”.

Un nou director de bancă? Nășip în ochii lumii. Până nu se va da afară tot calabalicul dela „Ardeleana”, până atunci nu va fi pace și bună înțelegere.

Pentru domni și cinstiții boieri, cari au concurat la postul de director, nu e poate neinteresant dacă le-ași da o mică geneză istorică a institutului „Ardeleana”. Eu cred însă, că devin *istoric* dacă ași voi să fiu *istoric*, căci trecutul acestei bănci nu e alt ceva decât calindarul certelor, a nepotismului cras, a momelilor și a egoismului neîntrecut.

Dar' poate puțin uloiu de informație nu strică pe mecanismul orologiului acestui institut în jurul căruia s'a făcut atâta sgomot. Să facem așadară cele 12 porunci pentru noul director, ca să nu cadă cu ușa în casă când va da cu nasul prin Orăștie:

1. Concurentu-le la directorie, de mai ai caracter, apoi lasă-ți acasă.
2. Ia-ți zăvorul de pe ușe și pune-ți la gură și pe conștiință.
3. Să te rogi pentru pânea de toate zilele, căci într'o bună zi te trezești ca din senin huiduit din post, ca o găgăușă.
4. Să nu iei numele și renumele unei teme favorite de bancă, care încă are vot consultativ și dărîmător în direcțiune, în deșert, fără din contră să te tîrîi înaintea ei în mod satelitic, căci la din contră vai și amar de remaniere în postul ce acum ți-să îmbie.

5. Nu întârzia a-ți cumpăra dela farmacia „Ursul negru” Hoffmanische-Tropfen, înainte de a intra la bancă, căci acolo vei întâlni indivizi, de care ți-se face rău, așază-ți și niște oblate separate, pentru rușinea ce vei înghiți-o!

Ține-ți de datorință a recomanda clientelei apa de sodă făcută de Făcălete Țiganul și moartea cloșanilor invenție proprie.

6. De ai la buzunar un ceasornic, atunci trebuie să ți-l îndreptezi după ideile chițibu, are unei clici de abderți, care e vrednică să se arete pe bani.

7. Du-ți ultima credință ce o mai păstrezi pentru oameni sinceri, la părintele Moța din loco, și cere să-i tacă cuminecarea și prohodul, că aici s'a isprăvit cu sentimentele frumoase și ideile drepte.

8. Nu te încrede în nimenea numai în cămașa ta de noapte, ferește-te să privești aici lucrurilor și oamenilor în suflet, căci vei vedea tot funduri negre de căldări, cel mai intim informator al tău să fie senatorul David, acestuia să nu-i faci opoziție în reprezentanța orășenească, ci să-i propui ridicare de salariu în toată luna și remunerații în toată săptămâna, apoi să-l trimiți să facă biceu la împrunuturi ipototecare.

9. Du-te la otelul »Central«, care e posesiunea »Ardeleni« și lasă să-ți cânte banda țigănească un marș funebru, pentru cariera nouă de director.

10. Vei avea jur-împrejur sfetnici, marțofoi și becșnici cu cari să nu te ajungă pe catele să ai nimica, nici în clin nici în mănecă, căci dacă ajungi pe seama lor apoi ai ajuns să-ți meargă ca la dracu în fântână.

11. Ascultă de poruncile aceste, căci dacă nu te vei isbi de viața ce te așteaptă, ca nuca de părete!

12. Paragraful acesta cuprinde, acea opiniune publică, care nu ți-o pot spune. Căci există și o opiniune publică, și de regulă cea veritabilă, care se poate șopti numai în ureche....

Era să uit o condiție sine qua non și anume: cheia dela coașe să o lași și mai departe la Iosif Orbonaș de Vajda-Hunyad, membru direcțional, toșt președinte și vicepreședinte, candidat stabil de vice-director și solgăbirău pe vieață, căci la din contră îți aprinzi paie în cap, pentru-că văzând nația că nu mai are cheia dela cașe, sacu cu grâu și altele s'ar cionta.

Nu am voit să vorbesc și să scriu aici ca un articol înprocesuat. Nu am voit să scot paragrafi mei din gaură de șerpe, nici nu am voit să fac pe dracu în patru. Am vrut să dau un pașaport domnilor și boierilor ce vreau să între în acest post nou de director.

Ce zic eu aici, sunt în Orăștie lucruri carile știu toți de pe stradă, până și cocoanele și vrăbile de pe coperișe.

Precauție dară, și îndoială la ori-ce pas, căci aici te apropii de țara balăriei, a scăeșilor, a băzganilor și a țințarilor unde la ori-ce cas nu e prea plăcut să te lași cu vatra.

Cine află destoinicie în deajuns să poftească, căci terminul să ciontă la finea lunei, apoi concursul mistic să sfirșește și poți rămânea cu gura căscată, sau cum s'ar zice „cu gura în pod”.

Opoziția.

NOUTĂȚI

Toți acei Domni, cari au primit Apelul pentru subscrierea de acții la nou înființându-l institut »Dacia«, sunt rugați a retrimite coalele de suscriere până Sâmbătă, 27 Iulie st. n. cu ori-șice rezultat, la adresa Dnui Dr. Aurel Muntean, avocat în Orăștie.

— Dar pentru biserică. Stimate d-le redactor! Te rog a da loc în prețiosul d-voastre ziar următoarelor: Mai mulți locuitori gr.-or. din comuna noastră Romos, fiind conșuși de dorul de a contribui la înfrumusețarea bisericii, au dărut în decursul anului de față

mai multe lucruri valoroase pentru stânta noastră biserică. Astfel mai multe femei evlavioase au contribuit după putere la suma de 30 cor., cu această sumă s'a procurat o cruce foarte frumoasă, care împodobește tîmpla dintre bărbați și femei. Tot cu astfel de colecte s'a procurat o altă cruce în valoare de 46 cor., care înfrumusează partea din sus a aceleiași tîmple, și tabloul înmormîntării Domnului nostru Isus Christos cu prețul de 6 cor pentru a cărui colorare s'a mai plătit pictorului din Orăștie Isidor Oprea an 10 coroane. Bun credinciosul și evlaviosul creștin Ioan Căstăian Manu, a dăruit sfintei biserici un prapore țesut de mîinile nuroii sale și decorat cu o icoană frumoasă, care valorează 46 cor. Primească acești credincioși mulțumită, cât și vrednicul măstru pictor I. Opreșan din Orăștie și pe această cale și bunul Dumnezeu să le răsplătească înzădit ostenele și sacrificiile aduse pentru stânta noastră biserică.

Un membru din comit. bisericesc.

— **Petrețeri.** Tinerimea română sîlăgiană aranjează cu prilegiul adunării generale a societății pentru crearea unui fond de teatru român la 1 și 2 August a. c. st. n. în Șimleul-Silvaniei, în favorul aceluiași fond: Concert, reprezentațiune teatrală și petrecere de vară.

— Reuniunea meseriașilor și comercianților din Șebeș și jur „Andreiana” arangiază o producțiune musicală declamatorică, din incidentul încheierii expoziției sale profesionale și industriale Duminecă în 15/28 Iulie 1901 în pavilionul hotelului „La Leul de aur” din Șebeșul-săsesc.

— **Hymen.** Dl George Zosan, ces. și reg. sergent-major în reg. de inf. Nr. 64 își va sîrba cununia cu d-șoara Paraschiva. G. Oltean, Duminecă în 15/28 Iulie a. c. la orele 4 d. am. în biserica gr.-or. din loc.

Să fie într'un cîas cu noroc!

— **Linia ferată Sibiu—Turnu-roșu.**

Cetim în comunicatele circulante din partea conducerii căilor ferate din Cluj, că linia ferată Sibiu—Turnu-roșu, va fi predată circulațiunii cu 1 August a. c. Așa, că prin pasul Turnu-roșu, o legătură de trenuri foarte favorabilă între noi și România, în scurt timp va fi realizată. Acest fapt este de mare importanță, cu deosebire pentru Românii din Sibiu și jur și va atîrna foarte mult dela dibăcia acestora, care vor fi sîe o desvoalte în îmbrățișarea comerțului, a întreprinderilor și peste tot în aceea ce-a fi de exploatat, merită a aduce foloasele economice-naționale convenite din această afacere. Comerțul transitor încă își va lua un avînt puternic pe această linie în aceste părți, în urma legăturii favorabile și lesnicioasă a occidentului cu orientul. Transportele dela Hamburg prin Viena, Pesta și Cluj pe această cale își vor lua direcția către Constantinopol. Prevedem și marșrute strategice foarte importante în această linie înspre România.

— **Dolu între Buri.** Multe acte tragice a avut să îndure războiul Bur succedate fiind de o fatală consecuență. Cea din urmă lovitură, ce i-a ajuns pe Buri și în primul loc pe bătrînul, dar' neînfrîntul lor președinte. Krüger, este moartea soției acestuia. Din Pretoria a sosit în Londra știrea, că soția lui Krüger a murit Sâmbătă seara, în aprindere de plămîni. Departe din altă patrie, entusiastul bătrîn Krüger numai un dureros oftat poate trimite ca ultim „adio” pe coșciugul acelei ființe, care i-a împărțit bucuria și amarul vieții până în ultimile momente.

— **Români, ferți-vă de înșelători!**

Din mai multe părți se anunță, că agenți străini fără suflet înșală în mod nemilos pe bieții noștri săteni. Mai ales oameni neștiutori de carte sunt jertfele acestor înșelători, cari numai în mod necinstit vreau să-și câștige pînea lor. Toate satele noastre sunt inundate de astfel de agenți jidani, cari oferă mai ales mașini învechite și rele și storc chiar anticipațiuni în bani, fără ca cumpărătorul să fie văzut marfa despre care e vorba. Increderea economilor noștri

e prea mare în acei străini și numai așa ne putem face închipuirea că prea adese o pășesc bieții săteni. Acuma putem vesti un alt cas, unde un Român lugojan a fost tras pe sfoară de către străini, tot numai în urma prea marelui încrederi în aceia. Dl Atanasie Lupu, cunoscut neguțator de vite, care are legături de comerț cu piețele din Pesta și Viena, literează de multă vreme sute de capete de vite la piața din Budapesta, dar' așa că adese nu le înșoșia în persoană pentru de a se convinge despre greutatea lor, ci se încredea totdeauna pe deplin în persoanele oficioase dela acea piață. În timpul acesta vitele au trecut adese cu mari pierderi. Săptămîna trecută chiar în tața dlui Lupu au comis persoanele oficioase înșelătorii. S'au cîntărit câteva vite frumoase și oficiantul a introdus cu 500 kilograme mai puțin. Dl Lupu însă, care n'a putut crede oficiantului, a anunțat cazul superiorităților și a pretins cîntărirea din nou a vitelor. S'a constatat că vitele au cîntărit cu netto 500 kilogr. mai mult. Dl Lupu a primit imediat diferența de 135 fl. S'a constatat, că înșelăciunea a fost săvîrșită cu premeditare și în înțelegere cu cumpărătorul vienez. Acuma i-i explică dl Lupu pierderile de pîn'acuma.

— **Incercare de a scăpa.** Câțiva dintre arestanții prinoarei din Deva, lucrau în zilele trecute pe marginea din jos a cetății. Unul dintre ei, cu numele Ambrozie Draguș, folosindu-se de ocaziune, a desertat, observînd aceasta pandurul Ambrus Antal, înșoșit de alt prinsoner, l-au luat în urmărire. Desertorul cîțva timp s'a refugiat pe lângă Murăș, dar' cînd s'a văzut amenințat de a fi prins, și-a luat refugiul la alvia Murășului, aruncându-se în valuri. Era aproape să se înecă, cînd pandurul, care de altcum e dibaci înnotător, s'a aruncat între valuri și-l scoate teafăr pe desertorul Ambrosie Draguș.

— **Acțiunea capitalelor rusești și franceze în Peninsula-Balcanică.**

Foile engleze aduc știrea, că capitaliștii din Rusia și Franța vor înființa în București o bancă cu un capital de 100 milioane franci, sub firma „Banca Balcanică”. Acest institut puternic de bani, va înființa apoi filiale în toate capitalele din statele balcanice, anume în Belgrad, Sofia și Cetinje. Rusia ar intenționa prin aceasta să elibereze Peninsula-Balcanică de usura capitaliștilor Germani și Austriaci. Nu cumva înființarea acestei bănci are intențiune de a servi statele balcanice politice sale de expansiune? Prevedătorii politici a României, după zisa lui Barițiu, ar trebui să aibă ochii în patru!

— **O femeie pesimistă.** D-na Irving, o damă bogată din America, are o părere foarte rea despre bărbați. Cu deosebire desprețuește pe neguțator; nu de mult ea a depus la o bancă din Chicago 4000 cor. ca premiu acelor neguțatori, de ori-ce soi, cari pot dovedi, că timp de o lună și-au dus afacerea cinstit, fără să înșele sau să mințescă. Un juriu de cinci membri va decide asupra premiului. D-na Irving afirmă, că ea nu va putea perde banii, dar', dacă totuși s'ar întîmpla una ca aceasta, d-na Irving zice, că de sigur banii vor ajunge în mîna unui om, care are lipsă de bani, fiindcă cîntea l'a sărăcit cu totul.

— **Un om sîlbatec.** Vineri dimineața polițiștii din Oradea-mare au aflat înaintea catedralei greco-catolice un colos de om în stare aproape sîlbatec și l-au dus în arestul poliției. Fața li e toată acoperită de păr, capul cu păr cînt o clae, trupul de jumătate gol, și de construcție adevărat uriaș. Se vedea din toată țînuta lui, că afară de mama natură sigur nu va fi avut alt crescător. Cine știe prin cari codri va fi petrecut până acum și în ce chip a rătăcit până jos la Oradea. Cînd l'au prins polițiștii, a căzut fără simțiri, și așa leșinat a fost dus în arest. Cercetîndu-l apoi medicii au constatat, că acest necunoscut uriaș, care sus prin codrii sîi sigur va fi susținut lupte grele cu urșii și celelalte dihăni, în oraș a fost învins de rachi. Pînă acum nu s'a putut constata cine și de unde e.

— **Starea economică în țara noastră.** În urma datelor statistice publicate în raportul ministrului de agricultură, starea economică din acest an, este cu mult mai puțin favorabilă de cînt cea din anul precedent. Recolta peste tot putem zice slabă, a fost rezultatul multelor ploii și furtunilor care pe la începutul lunii Iulie a băntuit în țeara întregă, ba icf-colea și grindini au nimicit aproape de tot sămănturile. Timpul ploios nu încetă nici chiar pe vremea secerișului, dînd recoltei un colorit și mai slab de cum se credea înainte de seceriș. Grăul este săcîciu și peste tot nu întrunește calități bune. Secerișul în cele mai multe locuri s'a finit și îmblătîtit nu numai pe pusta Ungariei, dar' chiar și la noi s'a început în unele locuri. Tot asemenea și săcara a suferit mult, deși în unele locuri promitea recoltă bună. Orzul și Ovășul promit o recoltă mijlocie. Cucuruzul, fiind ploile și timpul favoritor s'a dezvoltat foarte bine. Cartofii, legumele, păstăioasele și diferitele soiuri de cerechii promit o recoltă destul de mulțumitoare. Trifoiul, luțerna, mazăreoiul, peste tot, dar' cu deosebire în părțile noastre, în ce privește recolta, e cu mult mai bună, ca în anul trecut. Fînațele naturale au produs recoltă neldestulitoare, ba pe unele locuri de tot slabă. Aici lăsăm să urmeze datele din numitul raport și comparate cu cele din anul trecut. Se vor recolta peste tot cam 35,512.716 m. metr. grău, față de 38,434.171 m. metrice recoltate în anul trecut. Săcără 11,690.380 m. m. față de 11,128.120 m. m. Ovăș 9,609.095 m. m., față de 10,297.738 m. m. Orz 10,222.087 m. metrice, față de 11,730.828 m. m. din anul trecut. Astfel vedem, că diferența cu deosebire la grău e de peste 3 milioane m. m. față de cea din anul trecut. Am comunicat aceste date economilor noștri cu scop de a se conforma acestor împrejurări.

Învitare de abonament!

Cu 1-ma Iulie v. să deschide nou abonament cuartal și semestral la ziarul „Activitatea” cu prețul indicat mai sus.

Abonenții noi sunt rugați a indica precis și legibil adresa și posta ultimă.

Abonenții vechi sunt rugați a lipi pe dosul cuponului asemnării adresa de pe fașia cu care primesc ziarul.

Restanțierii sunt asemenea rugați a ne trimite abonamentul restant.

Convocare.

Despărțemîntul VII. Hațeg al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” își va ținea adunarea cercuală ordinară, Duminecă la 11 August st. n. a. c. în biserica gr.-cat. din opidul Hațeg la 3 ore p. m. cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul biroului prin secretar.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Raportul bibliotecarului.
5. Exmiterea a 3 comisiuni de 3 inși pentru censurarea raportului făcut de secretar, cassar și bibliotecar.
6. Exmiterea unei comisiuni pentru înscrierea de membri noi și încasarea taxelor.

7. Rapoartele comisiunilor exmisse.
8. Staverirea budgetului pe 1902.
9. Alegerea și constituirea comitetului cercual pe un period de 3 ani, conform §-lui 34 din regulament.

10. Disertațiuni ce sunt a se înainta directorului cel puțin cu 24 ore înainte de adunare.

11. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală la Sibiu.

12. Eventuale propuneri, verificarea protocolului și închiderea adunării. La această adunare sunt invitați cu stimă toți membrii din despărțemînt, cum și alți binevoitori și sprijinitori ai culturii române.

Din ședința comitetului cercual al despărțemîntului VII. al „Asociațiunii” țînută în Hațeg, la 21 Iulie 1901.

Nic. Nestor, **Dr. Gavril Suciu,**
dir. desp. *secretar.*

Ad. Nr. 441—1901.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de *învățătoare suplentă pentru lucru de mîna* la școala civilă de fete a Asociațiunii se publică concurs.

Doritoarele de a ocupa acest post au să prezenteze următoarele documente:

- a) atestat de botez;
- b) document despre cualificațiunea cerută prin legea statului pentru ocuparea posturilor de învățătoare la școalele civile;
- c) o arătare despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de pînă acum;
- d) un atestat despre cunoștința în teorie și în praxă a lucrului de mîna;
- e) să dovedească, că vorbesc bine românește și ungurește, eventual și nemțește.

Vor fi preferite acele concurente, cari, pe lângă cualificația din lucrul de mîna mai au cualificație și din oare-care categorie de studii, îndeosebi din grupul limbilor.

Învățătoarea suplentă primește o remunerație anuală de Cor. 600, solvită în rate lunare anticipative, și întreagă întreținerea în internat.

Învățătoarea angajată va avea să de directoarei mîna de ajutor la agendele internatului.

Postul este a se ocupa cu 1 Septemvrie st. n. a. c.

Terminul de concurs expiră la 20 August st. n. a. c.

Din ședința comitetului central al Asociațiunii pentru lit. și cult. pop. rom., țînută în Sibiu la 11 Iulie 1901.

Șulufiu m. p.

Dr. Beu m. p.,
secr. II.

Concurs.

Părinții, respective tutorii, cari doresc să-și așeze băieții pe anul școlar 1901—2 în internatul gr.-or. român diecesan din Beinș, prin aceasta să avisează, ca rugările de primire să le prezenteze pînă în 18 August c. n.

În acest internat, afară de tineri gr.-or. români, să vor primi și tineri de altă confesiune creștină, în prima linie gr.-cat. români, pe lângă respectarea tuturor drepturilor lor religioase cu privire la studiul religiunii și la biserica lor, dar' și acești tineri au a să aco-moda în internat întru toate rațiuni, disciplinei și normelor interne.

Taxa de întreținere pe un an, computate toate laolaltă, e: 140 fl. (280 coroane), care să solvește în 4 rate anticipative și anume: la înscriere, în 15 Noemvrie, 1 Februarie și 15 Aprilie.

Eleții pentru taxa aceasta vor primi:

1. Locuință.

2. Vipt, și anume:

a) La dejun un pătrar de litru lapte cald cu pîne;

b) la prânz trei plese și anume: supă de carne, carne cu rasol și mâncare groasă cu friptură. Dumineca și în sărbători și friptură;

c) la cină două plese și anume: mâncare groasă și friptură sau mâncare groasă cu friptură și aluat.

3. Spălat.

4. Luminat.

5. Incălzit.

6. Medic. (Medicinile se solvesc din partea respectivilor morboși).

7. Scaldă în toată luna mai puțin odată.

8. Și în fine superioritatea se îngrijește ca elevii pe lângă controla cea mai strictă să se ajutoare în studiere.

Elevii vor avea să aducă cu sine:

a) Cel puțin 4 părechi de schimburi de pânză sau de giolgiu;

b) cel puțin 6 batiste;

c) 2 părechi de încălțăminte și 4 părechi de ciorapi sau obiele;

d) cel puțin 2 ciarșafuri (lepede);

e) 2 perini și 4 fețe de perini;

f) 1 țol sau plapomă;

g) 1 perie de vestminte și 3 de încălțăminte.

h) 2 ștergare și 2 pepteni, unul rar și altul des; și

i) vestmintele de lipsă (uniformă nu se va face).

Numai acei tineri vor fi primiți în internat, cari sunt deplin sănătoși, ce va avea să constateze medicul internatului.

Rugărilor pentru primire ajustate:

a) Cu testimoniul școlar pe anul șc. expirat;

b) cu extras de botez.

Sunt a să trimită până în 18 August c. n. la subsemnatul senat în Beins. La rugăre sunt a se adnexa 5 mărci à 10 fileri.

Dat din ședința senatului, ținută în Beins, 30 Iunie 1901.

*Senatul internatului gr-or. român
diecesan din Beins.*

BIBLIOGRAFIE

O cărtică format mic cu 252 pagine, conține 183 diferite cântece vechi și noue arangiate după soiurile lor. Această broșură a apărut și se găsește în vânzare în librăria editoare H. Brașov sub titlul „*Carte de cântec*” pentru toți și toate, adunate și arangate de către unicul învățător Ioan Darius, ilustrată cu câteva portrete: (V. Alexandri, A. Murșan, Avram Iancu, Mihail Viteazul și O. recomandăm cu plăcere și din toată inima cetitorilor noștri și în deosebi corurilor, cari vor afla multe cântece frumoase și plăcute în ea.

DIVERSE

Budgetul Vaticanului și averea Papei.

Deși nu se poate ști exact, care e budgetul Vaticanului, totuși o gazetă engleză a dat publicității o serie de cifre, cari, dacă sunt exacte, ar putea da o idee despre acest budget. Veniturile Papei, în timpul celor 23 ani de pontificat, au variat dela 12,000.000 lei până la 19,000.000 pe an; de când Leo XIII. este papă, i-au trecut 375,000.000 lei prin mână. Pe cât se poate ști, venitul Vaticanului pe anul trecut a fost: veniturile proprietăților papale în țară și străinătate 875.000 lei; veniturile hârtiilor de valoare din proprietatea Papei 6,000.000 lei; daruri și donațiuni 2,500.000 lei; dinariul S. Petru 12,500.000 lei; în total 21,875.000 lei. Cheltuielile Vaticanului, cel mai mare palat din lume, nu sunt însă mai puțin mici.

Vaticanul conține 11.000 de camere, o mulțime de săli, galerii, capele, coridoare, opt scări mari și 200 mici, o bibliotecă enormă, o grădină mare și 20 curți. Curtea papală împreună cu suita constă din 1200 persoane, inclusiv camerierii, prelații și secretarii privați, servitorii, lacheii, etc. și armata papală. Papa nu cheltuiește însă toată suma de 21,875.000 lei.

Cheltuielile principale constau din legeri și cheltuieli de întreținerea casei. Lefurile cardinalilor și legațiilor se ridică la suma de

1,000.000 lei anual, lefurile gardelor și gardarmilor 397.500 lei. Servitorii papali, biblioteca, muzeul, galeriile, traiul casei și cheltuielile personale ale Papei, necesită 1,250.000; 750.000 lei pe an se întrebuințează pentru scopuri de binefacere, reparațiile făcute în 1900 la biserica Sf. Petru au costat 750.000 lei. În total întreținerea Vaticanului cere 5,000.000 lei pe an, așa că din suma de mai sus rămâne în cassa papală suma de 16,875.000 lei. Bani proveniți din daruri și donațiuni sunt averea personală a Papei. Papa a plasat dela 1883 adese-ori 15 milioane lei pe an, mai ales în hârtii englezești. După-ce se acopăr cheltuielile Vaticanului, restul e lăsat la Banca engleză. În fiecare an, sau la șase luni, pleacă la Londra secretarul particular al Papei Mery de Val sau un prelat de încredere pentru a depune în numele Papei la Banca Engleză.

Cum a îmbrățișat o fată pe împăratul Germaniei.

Împăratul de astăzi al Germaniei, Wilhelm al II-lea, pe când era încă student la universitatea din Bonn, adesea eșea dimineața îmbrăcat civil, ca să facă lungi preambulări.

Intr-o zi, pe când se plimba, eși înaintea lui o fată, care îi arunca flori albe de crin.

Wilhelm a înțeles, că fata l'a recunoscut, a mulțumit și și-a urmat excursiunea.

Dar' de-odată, tinera fată îl prinse pe după gât cu brațele ei, îi dădu o sărutare pe buze și încă două pe obraz și se grăbi să fugă repede, când fu arestată de către un om al poliției, ce urmărea pe Wilhelm.

— Mă iertați, șopti atunci sërmana fată, să nu mă judecați rău, dar' n'am avut alt mijloc.

— De ce mijloc vorbești, zise Wilhelm, pe când depărta cu un gest pe agentul polițienesc.

Atunci tinera fată scoase din buzunar o cărtică și o prezentă moștenitorului tronului. Cartea avea titlul: „Misterelile simpatiei”.

— Așa dar' zise Wilhelm.

— Vă rog să cetiți această pagină.

Și prințul ceti: mijloc sigur pentru curățirea cojilor de pe obraz și că să nime-rească cineva persoana pe care o iubește.

„Ieși dimineața și imprăștie flori de crin. Să mergi mai întâiu șapte pași, patru-sprezece, apoi 20 și cugetă la ce dorești. Dacă, între al 17-lea și 21-lea pas vei întâlni o figură, care se asemănă cu figura aceluia pe care-l iubești, sărută acea persoană odată pe buze, de două ori pe obraz și fugi fără să te uși îndărătul tău. Prin acest mijloc scapi de tot ce te întristează și dobândești tot ce dorești”.

— Cojile nu-mi dau pace, domnule, zise naiva copilă și vreau să mă mărit cu Alfred al meu. Intocmai după-cum prescrie cartea v'am întâlnit și... vă rog să mă iertați.

— Și nu vrei să-mi spui unde locuiești? Tinera fată își dădu adresa și tatăl ei, în timpul aceleiași zile, primi un dar adevărat imperial, prin care fiica poporului afla, că „a sărutat pe fiul împăratului ei și că de acum putea sărută liberă pe Alfred al ei, mulțumită zestreii primite”.

Dar' ca fericirea să nu fie completă, tinera fată n'a putut scăpa de cojile de pe obraz.

Concurs.

Postul de adjunct notarial la subscrisul se poate fără amânare ocupa.

Salar 30 coroane la lună, cost și quartir, ear' la practicant după conțelegere.

Bozeș u. p. Algyógy.

Candin Cristea,
not. cerc.

Ce corespunde mai bine vredniciei ocupațiunii?

Tipărituri alese;
doare-ee ele sunt
cel mai elocuent
representant al
firmei inasăi. ✱ ✱
Unde se află spiri-
tul indeletnicirii
moderne — acolo
și tipărituri ele-
gante. ✱ ✱ ✱ ✱

Pentru efectuiri de tot soiul de tipărituri estetice și moderne îngrijește:
„Minerva” institut tipografic,
societate pe acții în Orăștie (Szászváros).

3576—1901. sz. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Loman Iuon végrehajtatónak Iank Rávéka végrehajtást szenvedő elleni 150 kor. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (az algyógyi kir. járásbíróság) területén levő Algyógyon fekvő az algyógyi 156 sz. tjkvben A † 19 rendsz. 523 hrszámra 10 korona, A † 23 rd. 4522, 4523 hrsz. ingatlanra 80 kor., A † 24 rd. 4745 hrsz. ingatlanra 20 kor. kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156 §-nak alkalmazásával továbbá A † 20 rd. 1900 hrsz. ingatlanból a Iank Rávékát illető jutalékra 224 korona, A † 21 rd. 2178 hrsz. ingatlanra 208 korona, A † 22 rd. 2533 hrsz. ingatlanra 140 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 9 órakor Algyógy község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkkvi hatóság.

Kelt Szászvároson, 1901. évi június hó 19-én.

Sóhalmy s. k.
kir. albiró.

916—1901. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMEŊY

Alólírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíróság 1901. V. 156 számú végzése által «Hategana» tkpztár jávára Zs. M. parosenyi Mersáv Simion és társa ellen 900 kor. tőke, ennek 1900. évi augusztus hó 31. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 120 kor. 40 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1240 kor. becsült lóvak, tehének, 2 kocs, egy igásszekér és két szánból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 156/3 sz. 1901. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zs. M. Parosenyben alperes lakásán leendő eszközlésére 1901-ik év július hó 31-ik napjának délután 1 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901-ik évi július hó 9. napján.

Rác Jozsef,
kir. bir. végrh.

3960—1901. végrh. szám

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Umrath és tsa bpesti cég végrehajtatónak Mariucz Iuon végrehajtást szenvedő elleni 2415 kor. 52 fill. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. járásbíróság) területén levő a Kudzsir községben fekvő a kudzsiri 33 sz. tjkvben A † 1 rend 77/a, 77/b, 88, 89 hrszám ingatlanokra 4603 kor. 50 fill., továbbá A † 9 rd. 2311 hrszámú ingatlanra 59 korona 40 fillérben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi július hó 30-ik napján d. e. 9 órakor Kudzsir község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szászvároson, 1901. évi július hó 1-én.

A kir. járásbíróság mint tkkvi hatóság.

Fekete,
kir. albiró.